

Revyer på Sollerön

Revyspektakel vintertid och speciellt kring nyår har under långa tider varit en begivenhet på Sollerön som lockat stora skaror av åhörare till de lokaler där föreställningarna gått av stapeln. Anledningen till det stora intresset kan sägas vara mänskligt. Såväl kupletterna som sketcherna hade en mycket lokal karaktär och med klara anspelningar på personer i socknen som på ett eller annat sätt gjort sig bemärkta eller handlat galet i revymakarnas ögon. Någon händelse eller tilldragelse där någon gjordes ansvarig, var ett populärt tema. Att låta sig roas av andras "göranden och låtanden" må vara mänskligt på en liten ort där alla kände alla och visste vad som tilldragit sig, såväl samhälleligt som på det personliga planet. Att få detta förevisat från scenen med tydliga hänvisningar till person förhöjde graden av glädjeyttring hos publiken. Reaktionen hos dem som häcklades var ytterst skiftande. En del skummade av ilska medan andra kände viss stolthet över att få vara med i en revy. Dessa innehöll som regel inte underhållning i form av dans- och sångnummer utan det som visades var kupletter och korta sketcher.

Hur började allt detta? Sannolikt var det IOGT-logen, som på goda grunder kan betraktas som en slags kulturvagg på Sollerön vid tiden efter sekelskiftet, som började med någon form av underhållning vid sina sammankomster. Ett populärt inslag var "oförberedda talares klubb" där de agerade utan förberedelser levererade skämtsamheter om de övriga. Skämten kunde bli både närgångna och burleska.

Det spexades friskt av musikanterna vid basarer o.d. Denna kvartett tog sig det utomordentligt egendomliga namnet "Dalai Lama Tidelava Hovorkester". Här finns Mats Anders Nilsson på mandolin, Johan Öhman spelar trummor med sopkvast. Fiolspelaren torde vara Axel Myrman men de övriga är maskerade till oigenkännlighet

Vid de "basarer" som anordnades förekom försäljning, underhållning och servering. Där började visor med lokal prägel att framföras. Under 1920-talet började profilerna från logen framträda klarare i detta sammanhang. Det var framför allt Anders Brodin, Rull Anders Jönsson och Håll Nils Matsson som var mest aktiva som vis- och sketchförfattare. Även andra namn förekom, t.ex. Jannes Häll, Olans Olof Jönsson och Manne Vestlund. Något senare kom Dunder Carl Ohlsson in i bilden. Han skulle något decennium senare bli en av de legendariska revypapporna på Sollerön.

Såvitt är känt gavs de första egentliga lokala revyforeställningarna under 20-talet. Äldst är nog "365 dagar eller Hänt och icke hänt" från 1923. Brodin, Rull Anders och Håll Nils torde ha varit papporna till den. Revyerna

gavs namn och några år senare tillkom "Ållting gemensamt..." hänsyftande till jordägarnas bestyr med öns intressen. I denna revy finns bl.a. Brodins nästan klassiska visa om det gemensamma ägandet som jordägarna förespråkade, ett ägande som omfattade det mesta. Förvånansvärt få visor skrevs på soldmål men i denna visa förekom dialekt, t.ex:

*Bå sloger å døjtag a delas jänn gång
så att ä int någum suld va tä föfång
men nu ska ä ändras så ä ska bi bra
fö ållting gemensamt sku jordegrer a*

*Jänn åmnibus fåm vir sån't flotbruni tol
fö bäst sām ä gor så bi ä jätt ol
tä åk ätter båttnim ä tyttjum int um
då ingen få upp förrän duktern kum*

En basar- eller revykommitté kunde bestå av många personer. En sådan poserar här vid en byggd dekor för tombolor, nummerbord, servering m.m. I främre raden näst längst till höger finns Dunder Carl Ohlsson och i mitten av mellersta raden sitter en ung Bus Nils Matsson.

Den sista versen hänsyftade till den dåvarande flottbrons dåliga stabilitet och till ett omtalat drunkningsfall på platsen. Sedan kom revyn "Dragkamp" från 1926 och "Återblick" 1927. I den sistnämnda skrev signaturen Ambrosius (dvs Anders Brodin) en visa som även den blev mycket omtalad. Ett par verser som smakprov:

*Däm Siljan reglera min buller å stå
så Soldi a vurti bå minder å våt
Fö Siljan ålltjämt ska nu vårå so full
så säjker få bo em-näst Stunis Ull*

*Ir menir full nu att i ljog litä grand
ä bruker i sällan, men djär ä ibland
Å snjo am vir fändji, jänn vådli tä stack
ä vårt ju so mytji så dansbano sprack*

Som synes var Siljans reglering aktuell redan på denna tid. Den rikliga snömängden som tryckte in taket på dansbanan, den s.k. Paviljongen några hundratal meter öster om Kyrkbacken, fanns med i en strof. IOGT-logen hade en del musikanter i sina led och dessa utnyttjades. Att återge hela visor är ogörligt eftersom de oftast omfattade över tjugotalet verser. Brodin hade en naturlig fallenhet att i versform beskriva händelser av lokal karaktär på ett fyndigt och humoristiskt sätt. Håll Nils var musikanter och hade en poetisk ådra som kompletterade Brodin och Rull Anders på ett ypperligt vis. Även revyn "Dragkamp" från slutet av 20-talet innehöll förutom de sedvanliga publikknipande sketcherna om olika personers tabbar, även saker som berörde socknens angelägenheter. I revyn "Från nyår 1931 till nyår 1932" präglades en del visor av allvaret ute i landet med strejker och depression. Rull Anders Jönsson författade ett potpurri som speglade dessa problem från lokal horisont:

*Bröder upp till kamp mot kvalen
bondpojck - bliv nu proletär
ingen finns väl här så galen
att han ökar Skogsflotts numerär
Nej, nu ska strejkas och blockeras
så att knappt en pinne kommer ut
agiteras, prickas och domderas
tills på tjyvsamhället blir ett slut*

Visan hade givetvis en ironisk underton. Han passade även på att häckla älgjakten som redan då hade stora proportioner och kanske inte alltid bedrevs under helt lagliga former:

*Nu draga hundra hjältar till skogen ut
med matsäck och med hundar, med skjutvapen och krut
och hundarna skälla i moll och dur
och kulorna smälla i gran och fur
Ett härligt allvar i gröna skogen
och kor och kalvar stupa i blogen
Vad gör det om en stämning det skulle bli
en sådan småsak struntar man i*

Ordenshuset var den tidens självklara samlingslokal på Sollerön. Där fanns en scen, där fanns utrymmen bakom scenen för omklädning och där byggdes kulisser som lämpade sig för revyer och basarer och där gavs många sådana föreställningar.

Konjunktursvackor förekommer i de flesta företeelser och så även i Solleröns lokalrevyer. Efter det att Brodin och Håll Nils överfört sina produktiva intressen till andra områden, inträffade en sådan svacka fram till dess att "DK", d.v.s. Dunder Carl Ohlsson och Arvid Knutz började samarbeta som revykonstellation omkring mitten av 1930-talet. Bägge skrev texter som var både bitska och finurliga men alltid roande. I slutet av 30-talet uppfördes revyn "Vatuveling", troligen syftande på den tunna soppa som serverades.

En sockenangelägenhet var gamla sockenstugans flytt från Konsumtomten. Den drogs på rullar men kunde inte passera kyrkan fritt utan delar av muren måste rivas. Ett par verser ur en revyvisa om färden.

*Det byggdes en gång uti Norden
en sockenstuga allt uppå Sollerön, pumpa läns
och den stugan blev belägen
nästan mitt i stora vägen
stora vägen allt uppå Sollerön, pumpa läns*

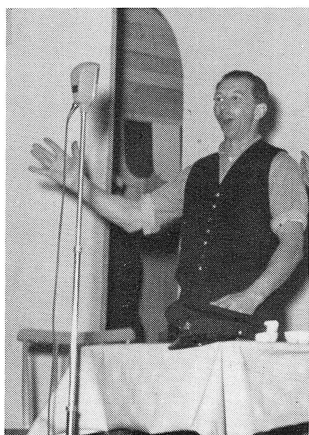
*Den låg så centralt som den kunde
sockenstugan allt uppå Sollerön, pumpa läns
men den hindrade trafiken
framför konsumbutiken
ja trafiken allt uppå Sollerön, pumpa läns*

Ett antal verser beskrev sockenstugans färd till sin plats öster om dåvarande Ordenshuset. Den blev dock en succé vid nyår 1938 och den följdes året därpå av "Modärna tider". I Vatuveling besjöng DK från scenen ett konkurrensförhållande mellan två av socknens ledande lokalpolitiker:

*Men hur Mattias bygger än o kostar på
blir av nämndeman han grundligt bräckt ändå
å när nu gumman får visit
av vår strumpstickselit
tänk så stora ögon dom ska få*

I kuplettens sista vers berörs ett expanderande bussbolag på ön.

*Pengar slösar folk utan all reson
nu har Stina bussar köpt för en miljon
å tänk nu har hon fått en liten te'
den kalla hon för DKW
å nästa gång det blir en flygmaskin*

Revyapporna Arvid Knutz och Dunder Carl Ohlsson i olika framföranden på Idrottsparkens scen

Både DK och Arvid Knutz använde sällan soldmålet i sina visor och från denna tid hör det till sällsyntheterna att man hittar en visa på mål. I sketcherna däremot förekom mål och de var oftast korta och med en klar antydning om vem i socknen som hade "gjort bort sig" utan att namn nämndes. Det fanns dock ibland en förvrängd antydning. Det var inga svårigheter för revyapporna att hitta medagerande i revyerna. Framför allt måste öns egen rolighetsminister Bus Nils Matsson nämnas. Han ägde en medfödd naturlig förmåga att krydda sketcherna med en komisk framtoning som framkallade dånande skrattsalvor. Bus Nils skrev inga egna texter men kunde som få ta till sig den beskrivna situationen och göra det bästa av den

En fullmatad scen ur en 50-talsrevy. Fr.v: Anna Britta Svensson, Erik Svensson som präst (!), Bus Nils Matsson i helskägg, Alice Brämå, Bond Karl Persson och Folke Knutz. Skynda är Milå Gunnar och Milå Elsa. Sittande Arvid Knutz.

Foto: Rune Svensson

med sin speciella sceniska talang. Han behövde inte ges regi utan skratten mullrade bara han visade sig. Arvids bror, Folke Knutz, hade en stark och god sångstämma som lämpade sig väl till Arvids träffande kupletter. Deras ensemble kompletterades med Mås Karin Jönsson, Stina Håll, Hjalmar Påhls m.fl. Revyvisorna skrevs till kända och populära melodier som var och en kunde nynna med i. Denna tid var det populärt att från revyscenen påminna om speciella romanser i trakten, t.ex.:

*I Åsen ett härbre vi finna
där bor han med sin lärarinna
han bor där för kärlek och solsken och sång
för kärlek och solsken och sång - ping pong*

Arvid hade där låtit Evert Taube släppa till melodin där han sjöng om sin tid som ung caballero på Pampas. En annan romans kunde inte heller undgå revypappornas penna eftersom den handlade om något så ovanligt för denna tid som att annonsera efter en livskamrat:

*En pojk ville ha sej en fruna
han satte annons uti Luna
han annonsera för kärlek och solsken och sång
för kärlek och solsken och sång - ping pong*

Luna var en kontaktspalt i en känd veckotidning. Ämnet var tydligen populärt för DK kunde inte heller avhålla sig från att skalda om paret som fick varandra:

*I Bråmåbo har nyss kärleken spirat
för lunaparet sin bröllopsdag firat
Pojkar - ni kan va' glada i hågen
för många namn finns i den katalogen*

Krigsåren under andra världskriget hade sina givna teman med ransonering, hamstring och andra besvärligheter som dessa år medförde. Då tillkom bl.a. revyn "Gengas" 1940 och "Kupongfritt" 1946. En påminnelse om kriget var den engelska spärrballong som bärgades på Flenberget och naturligtvis fanns den med i en visa: Bus Nils och Arvid gestaltade ett par gubbar ur hemvärnet och sjöng sålunda:

*Hemvärnsgubbar är vi båda
en spärrballong vi har fått skåda
den borde läggas i låda
den kunde vara ett minne av vårt lilla kompani*

Givetvis kom även rikspolitiska aspekter fram även på den lokala planet i en annan vers:

*Överallt i vintras börja de leta
både vitt och brett bland kommunisterna
myndigheterna de börja tro sig veta
att en del av dessa inte alls va' bra*

En schlager som under krigsåren blev till en riktig landsplåga var Lili Marlen och en naturlig följd av detta blev att de på Sollerön populära luftbevakarskorna besjöngs 1942 på denna melodi:

*Ner i Budom där var förläggningen
en av dessa töser blev rätt snart min vän
humöret hon hade det var glatt
hon kallades för pjatt
och var jämt full i skratt
Min luftbevakarska, min luftbevakarska*

I samma revy behandlades också ransoneringen som till en början omfattade matvaror och tobak men sedan utvidgades bl.a. till skor och kläder. Arvid snickrade samman en visa om detta och den våg av hamstring som blev följden:

*Så snart som sollaröborna nyheten hörde
de till affärerna genast cykel nu körde
hos Trappen, Nisse å så i Koopen
det såldes kläder så att man kände sig snopen*

Restriktionerna släppte efter krigsåren och revyn 1946 hette följaktligen Kupongfritt. Krigets efterdyningar märktes ännu och detta blev ett inslag i revyn som beskrev de utländska flygarhjältarnas framfart bland traktens flickor:

*Här i vintras hade vi militär
i dom blev töserna riktigt kär
å när dom kom i sin flygaruniform
ja då tog dom töserna med storm*

Bensinen släpptes fri efter hand och detta måste ju framgå i en revy när det blev kupongfritt. På Olrogs kända visa Samling vid pumpen fick Arvid till en visa som kallades Farväl till gengasen:

*Samling på verkstan med bilar och bussar
ja samma sak får vi nu överallt se
och in nya vagnar vi varje dag slussar
sen ska apparaten visst på något musée*

Efter krigsårens ansträngningar sviktade revypappornas intresse och en period inträdde då inga nya revyer uppfördes. Först in på 50-talet framträdde en ny generation revyaktörer. På scenen kom då Vibergsbröderna Erik och Lasse Svensson tillsammans med system Anna-Britta. Milå Elsa och Gunnar Matsson, Bond Karl Persson, Gunnar Håll, Gunhild Olsson, Alice Bråmås och Margot Johansson var andra som tillkom. På scenen fanns veteranerna Arvid Knutz och Bus Nils Matsson kvar. Huvudsakligen skrevs texterna denna tid av Arvid även om DK bidrog med en och annan visa. Under 50-talet stod Arvid Knutz på höjden av sin produktivitet. Han skrev då inte bara revytexter utan också visor till allehanda fester och kalas, till årsmöten och idrottsammankomster m.m. Han var den självskrivne bröllopsvärden och till varje brudpar hade han en hyllningsvisa eller två. Han var i stort sett med överallt och vid alla evenemang på Sollerön. Idrottsföreningens lokal hade då blivit helt klar och revyerna spelades på denna scen och för fulla hus. Publiken var lika full av entusiasm som tidigare år. Under denna tid spelades bl.a. revyerna "Pekdagen" och "Mjoksulln". Av första titeln framgår tydligt att det stora samtalsämnet var det pågående laga skiftet på Sollerön.

"Kallprat" - en motsvarighet till käringskvaller och där bygdens händelser ventilerades ur manlig synpunkt. Fr.v. Helmer Nilsson, Bond Karl Persson

Foto: Rune Svensson

Publiken trivdes i en överfull föreningslokal på Idrottsparken. Många kända 50-talsprofiler kan urskiljas i folkvimlet. Foto: Rune Svensson.

Förrättningarna hade framskridit till det läge att man kunde framställa önskemål om ägorna d.v.s. peka ut det tilltänkta skiftets belägenhet. Givetvis uppstod i samband därmed otaliga förvecklingar, som sanna eller påhittade serverades i sketch- eller kuplettform. Framför allt häcklades chefslantmätaren Weber-Grönvall i många nummer. Till Vildandens klagan skaldade Arvid följande:

*En grann liten visa för er jag vill sjunga
som handlar om skiftet och sorgerna tunga
Ja hur ska det bli
den som lever får si*

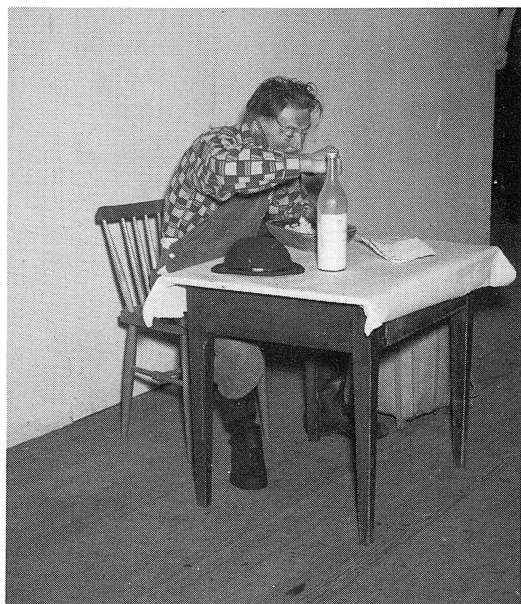
*Det var visst på våren när mörtarna leka
då gick jag till Grönvall en dag för att peka
ja dä' gick så bra
att jag rent av blev gla'*

*Men när hem sen jag kommit å grannen jag råka
om det laga skiftet vi då börja språka
men tänk hur det gått
samma tegar vi fått*

*Vi nävarna knöto o sade anamma
tre gubbar vi voro som har fått detsamma
ja hur ska det bli
den som lever får si*

Redan i inledningsvisan till Pekdagen sjöng hela ensemblen, inte bara om laga skiftet utan också om annat man kunde peka på i socknen. Melodin var Flottarkärlek som då var synnerligen aktuell tack vare Snoddas popularitet som gjorde att den fanns på var mans tunga. En följd av laga skiftet var invallningen av roteslogarna som var ett kontroversiellt beslut och melodin blev här Flickorna i Småland. En vers lydde:

*På våra roteslogar där som kärn och mossa gror
där är det bördig åkerjord fast många det ej tror
ett dike blott man gräver så att vattnet kommer bort
sen får man plöja och så och skörda inom kort
Det är våra roteslogar, slogar som skall giva bröd
bara vattnet kommer bort så vi får säd i överflöd
ja det är våra roteslogar som skall föda våran ko
och sen får vi leva uti överflöd skall ni tro*

Komikern Bus Nils Matsson i entrénummret till revyn "Mjoksulln" på 50-talet, som synes ätande en mjoksull ur träskål.

Foto: Rune Svensson

I sketchen "Kär hjärtandes Bergman" sjöng Lasse Svensson om Siljans reglering i Gerda Boethius skepnad. Sittande Erik Svensson som landsfiskal Bergman

Foto: Rune Svensson

Hela revyensemblen sjunger avslutningssången i revyn Mjoksulln. Fr.v: Margot Sahr, Margareta Öhman, Anna-Britta Svensson, Gunhild Olsson, Elsa Matsson. Konferensieren Manne Olsson i hög hatt och frack, sedan Gunnar Häll, Lasse Svensson, Arvid Knutz, Folke Knutz, Gunnar Matsson, Bus Nils Matsson. Sittande vid bordet: Bond Karl Persson och Helmer Nilsson. Vid dragspelet: Gunnar Olofsson.

Foto: Rune Svensson

Även i Mjoksulln (den första titeln på Soldmål sedan tjugotalet) förekom laga skiftet i flera nummer eftersom ämnet var tacksamt och turerna kring skiftesförrättningarna otaliga. Introduktionen till revyn var obetalbar. Som namnet antyder var det en "sull" och när ridån gick upp satt komikern Bus Nils ensam vid ett bord, ätande mjoksull som bara han kunde. Stort jubel hos publiken och skratten ville aldrig tystna. Siljans reglering var på tapeten redan på 20-talet och så även här. En del celebriteter i Mora hade uttalat sig i frågan och i en scen satt Erik Svensson förklädd till landsfiskal Bergman som även var kommunalpamp. Lasse Svensson föreställde Zornmuséets kulturpersonlighet Gerda Boethius som också gjort ett omtalat inlägg i diskussionen. Lasse sjöng en kuplett vars sista vers lydde sålunda:

*Kär hjärtandes Bergman hur ska vi nu göra
nu vill dom ju vattnet i Siljan bortföra
en del säger att jag så gammal nu är
så att jag med reglering ej bör ha besvär*

Skvallertanternas nyhetsförmedling ute i byarna hade i 50-talsrevyerna sin motsvarighet i "kall-prat" d.v.s. två karlar som ventilerade bygdens lokala händelser (= karl-prat). Även där fanns lantmätarens sätt att hantera laga skiftet med. Även om anspelningarna inte alltid vilade på saklig grund, väckte dessa sketcher stort jubel. Revyerna spelades i flera föreställningar i en överfylld föreningslokal. Visor och kupletter framfördes till ackompanjering av Sturull Gunnar Olofsson och Trapp Lars Karlsson med assistans av Sune Berglund och Bengt Leander.

Efter Arvid Knutz produktiva period på 50-talet inträdde åter en svacka i revyframställningen. Planer fanns stundom och en del texter skrevs men av en eller annan anledning kom det inte till något framförande.

Först under 90-talet kläcktes åter idén att göra ett nytt försök att återuppliva revytraditionen. Initiativtagare var teaterintresserade Britt-Inger Nilsson som samlade en grupp kring sig där Anna Britta Svensson och undertecknad betraktades som veteraner efter viss medverkan under 50-talet. Nya var svågern Per-Olov Olsson samt Siv Sjöberg och Gunn-Britt Hurtig från Gesundakören. Soldkelingarna Britt-Liz Jönsson och Rigmor Johansson som på egen hand börjat med scenshower, medverkade även här. Scenariot blev något annorlunda därför att musiken gavs större plats och sketcher och kupletter hade inte så stor anknytning till personliga fadäser som i tidigare revyer. I stället häcklades mer allmänna företeelser som Konsums uppgifter i samhället, polska bärplockare, sjukvård och omsorg, familjeumgänge m.m. Kommunpolitiken berördes naturligtvis men även världshändelser som protester mot franska atombombsprängningar i Söderhavet, ex:

*Förr sjöngs Marseljäsen
för frihet och de Gaulle
nu är man mera kräsen
och har ett annat mål
Lyss till protest från världens folk
för freden gör vi oss till tolk
Säg stopp franske Chirac
bojkott - då blir du black*

Texter och sånger arbetades fram gemensamt även om någon enstaka medlem i ensemblen skrev ett eller annat nummer som antogs och framfördes. En gammal nyhet var inslag på soldmål. Ett nummer anspelade även på de kurser i soldmål som hållits. 90-talets revyer gavs i

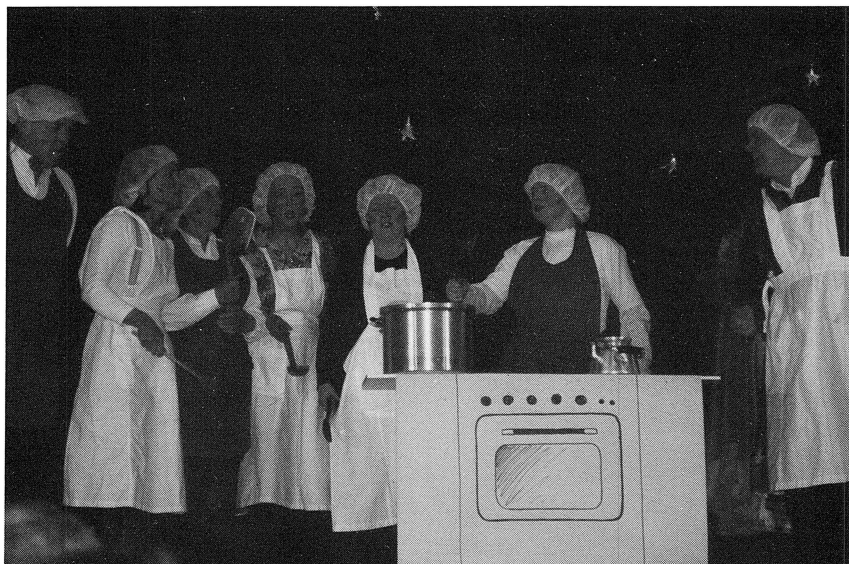
Revyns namn på soldmål smög sig in i protesterna mot Frankrikes atombomb-sprängningar, Världspolitik i lokalrevytappning med krav på bojkott. Helmer, Britt-Inger, Per-Olov och Britt-Liz demonstrerar. Rigmor något skymd.

kommunalhusets A-sal eftersom idrottsparken byggts om för att svara upp mot den nya tidens krav på dansytor och serveringsmöjligheter. Självfallet hade revyerna namn och även här kom det dialektala motivet in. Den första revyn fick namnet "Undå ä så undå e" efter ett talesätt på ön. Översättningen kan lämpligen bli: gjort är gjort och behöver inte göras igen. Ett av de nummer som fick bästa mottagandet var när Konsums roll som social instans visades i både sketch och kuplettform, exempelvis:

*Konsum, Konsum våran post
 apotek och hälsokost
 tomma flaskor
 aftonblaskor
 blomjord och kompost*

*Konsum, Konsum mitt i byn
 där finns allt uppå menyn
 oddset frestar
 tips och hästar
 vinster upp mot skyn*

Det antydde att förutom post och spelhåla även fanns badinrättning, polisstation och socialt umgängescentrum. De melodier som valdes i dessa revyer varierades efter tiden och det förekom såväl country och folkmusik som Beatles och Elvis Presley-låtar. Även den andra revyn fick ett dialektalt namn: "I menär ändå i" efter ett talesätt som syftade på någon som med viss envishet hävdade sina åsikter vid diskussioner etc. Pressens recensioner gav även rosor till musikanterna som gav prägel åt föreställningarna. Det var Johnny Jönsson, Mats Lindgren, Agne Samuelsson och Ola Måspers som svarade för ackompanjemanget men även hade egna nummer.

En samhällskritisk revyensemble opponerar sig mot den nya kostutredningen som naturligtvis blev "cook and kill" och framförde ett sångligt krav på mera pengar.

Fr.v. Helmer Nilsson, Britt Liz Jönsson, Anna-Britta Svensson, Gun-Britt Hurtig, Rigmor Johansson, Britt Inger Nilsson och Per-Olov Olsson.

Det komiska inslaget i 90-talsrevyerna spelades av Britt-Inger själv och tillsammans med de scenvana Soldkelingarna Britt-Liz och Rigmor kunde konstateras att det komiska arvet efter Bus Nils nu helt hade överförts till de feminina aktöerna. Britt-Inger kompletterade sin komik med att i samma anda traktera fiol i vissa nummer. Revyerna drog fullsatta hus på gammalt

känt maner och både press och publik visade positiva reaktioner. Revygänget kallade sig VSBT vilket var förkortning av "Vir Så Bjodum Til" med antydning till att det var dags att bjuda till i revysammanhang igen.

I konstellationen VSBT ingick Britt-Liz Jönsson och Rigmor Johansson som redan tidigare etablerat sig som "Soldkellingär". Redan som skolkamrater älskade de att klä ut sig och spexa för kamraterna. Spexandet fortsatte även på gymnasial nivå men efter skolan blev familjebildningen ett naturligt avbrott för dem. Britt-Liz utbildade sig vidare på teaterlinjen i Ingesund och sedan i dramapedagogik.

Revyns feminina aktörer pläderar här för den nya broförbindelsens betydelse för Sollerön

Fr.v. Anna-Britta, Gun-Britt, Rigmor, Britt-Liz och Britt-Inger.

Därefter återförenades de och de fann det naturligt att hitta på något själva och därmed hade de bildat Soldkellingär. Första försöket kom till 1990 och stilen kunde liknas vid en kombination av clowneri, revy och gyckelteater. Deras främsta ambition var att göra en "färgad" spegling av kvinnoproblem i vardagskomisk förpackning. Genom att lägga stor vikt vid rekvisita och dekor uppnådde de en god teatralisk effekt som underströk avsikten med föreställningen.

Efter debuten i kommunalhuset med "Lev livet - pytt i panna" blev det "Brustna Frustrationer", "Innan äpplet faller", "Café Gräddad Längtan" och den senaste "Julkontakt av tredje graden".

Föreställningarna fick även formen av krogshower och gavs på varierande scener som kommunalhuset, värdshuset Jugen Jon och Gesunda Vårdshus. Genomgående ackompanjerades de följsamt av Johnny Jönsson. Återkommande figurer var Rigmors problemkvinna och Britt-Liz fullkeling. Föreställningarna var en mångfacetterad nummerkavalkad med inslag av revy, lokala och mänskliga skämt och med soldmål representerat i vissa nummer med småpikar i alla riktningar.

Revyclownerna Britt-Liz Jönsson och Rigmor Johansson - Soldkelingar - med sina stående attribut tantiga hattar och rymliga damväskor..

Ett exempel på en dialog mellan kelingarna i Brustna frustrationer:

B - Ja i se då ingenting i så ant i sagt nå

R - Och jag för min del säger ingenting jag heller. Nej samhället det hållet då på å går alldeles överstyr nu. Å det vet jag då precis vad det beror på. Det finns alldeles för lite kärringar nu för tiden. Kärringens heder bör återupprättas. Jag kräver en uppresning av kärringens anseende.

B - (väskan upp i luften) Ja, en resning för varje kärring.

R - Ta dom där ungdomarna t. ex. Förr, då fanns det en kärring i varje fönster och bakom varje husknut som sa ifrån så fort ungdomarna hadd nå ofog för sig.

B - Å det heter social service.

R - Nej, kontroll - social kontroll. Kärringarna dom visste om alla otidigheter så fort folk bara tänkte på dom.

B - Då vart det aldrig nå skilsmässor eller huliganer.

R - Å det där budgetunderskottet då. Det hadd int funnits nå budgetunderskott om kärringarna hadd fått ha hand om finanserna.

B - Nej - för är det nånting vi kärringar kan så är det att hålla ett fast grepp om pungen.

R - Ja och tänk den här EU-anpassningen av Sollerön nu då. Ja, jag har då hört jag att nu får Skopuben bara sälja vänsterskor.

B - Va?

R - Ja hadd int dom glömt å fylla i kolumnen: "Jag vill även sälja högerskor".

R - Å så har dom bestämt att det ska bli lokala EU-parlament av alla gamla kommunalhus.

B - Ja och eftersom Bond-Erik var "Stofö" sist så har dom bestämt att det är han som ska va det nu å.

R - Kan han nån engelska då?

B - Yes box alright. Och han har då redan infört nya regler för representation - morotsjuice only!

Med visst urval ur revyerna framträdde Soldkelingarna på olika scener i Ovansiljan, Västerdalarna och i Falun/Borlänge-området. De breddade således sitt utbud av scenisk framställning utanför Sollerön. Länsstyrelsen beställde också ett framträdande på temat jämställdhet. Framför allt präglades deras revyer av vardagskomik med en kärna av allvar - en förutsättning för en god revyprodukt.

Under åtminstone 80 års tid har revyforeställningar getts på Sollerön. Helt naturligt har formerna skiftat efter tidens krav. Från de tidiga försöken med övervägande personliga anspelningar i numren har de senaste revyerna övervägande häcklat samhällsföreteelser och politiska ställningstaganden. Publiken har visat samma förtjusning. Lokalt färgade texter har givetvis stimulerat publikintresset på ett sätt som garanterar den lokala revyns framtid. Med spänning kan publiken se fram mot en fortsättning. Även om revymakeriet visat svackor under gångna tider så har lokalrevyn visat sig vara en nöjesform som ständigt återkommer för glädjespridning i bygden.

Helmer Nilsson